

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 014315 16 Квлз
Бања Лука, 29.09.2016. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Горане Микеш, као председника вијећа, Драгомира Миљевића, Сенада Тице, Даворке Делић и Горјане Попадић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против осуђених С.Б., З.С., М.Д., С.Г., Б.П., Д.Д. и Д.П., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС), а осуђене Б.П. и у вези са чланом 25. истог закона, одлучујући о захтјевима за заштиту законитости, који су поднијели браниоци осуђеног С.Б., адвокат М.Ц. из Б.Л., осуђеног З.С., адвокат З.Ј. из Б.Л. и осуђеног Д.П., адвокат Ј.Ј. из Б.Л., против правоснажних пресуда Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 014315 16 Кж 13 од 12.04.2016. године и Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 014315 15 К од 19.10.2015. године, у сједници вијећа, одржаној 29.09.2016. године, донио је

П Р Е С У Д У

Одбијају се, као неосновани, захтјеви за заштиту законитости бранилаца осуђених С.Б., З.С. и Д.П..

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 014315 15 К од 19.10.2015. године, оглашени су кривим оптужени С.Б., Д.П., Д.П., С.Г., Б.П., Д.Д. и Д.П., због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту КЗ РС), а оптужена Б.П. и у вези са чланом 25. истог закона и осуђени, С.Б. на казну затвора у трајању од 3 (три) године, Д.П. на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) мјесеци, Д.П. на казну затвора у трајању од 3 (три) године, Д.Д. на казну затвора у трајању од 2 (двије) године и Д.П. на казну затвора у трајању од 2 (двије) године и 6 (шест) мјесеци, док је оптуженима С.Г. и Б.П., изречена условна осуда.

Истом пресудом, на основу одредбе члана 298. тачка в) ЗКП РС, оптужени М.Х., ослобођен је од оптужбе, због кривичног дјела неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 25. КЗ РС.

Поводом жалби бранилаца оптужених и окружног јавног тужиоца из Бање Луке, другостепеном пресудом Врховног суда Републике Српске број 11 0 К 014315 16 Кж 13 од 12.04.2016. године, жалбе бранилаца су одбијене, као неосноване, а жалба тужиоца уважена и првостепена пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 014315 15 К од 19.10.2015. године, преиначена у одлуци о кривичним санкцијама, тако да су оптужени, С.Б. осуђен на казну затвора у трајању од по 5 (пет) година, Д.П. на казну затвора у трајању од 5 (пет) година и 6 (шест) мјесеци, Д.П. на казну затвора у трајању од 3 (три) године и 6 (шест) мјесеци, Д.Д. на казну затвора у трајању од 2 (двје) године и 6 (шест) мјесеци, Д.П. на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, те оптужени С.Г. и Б.П. на казне затвора у трајању од по 2 (двје) године.

Против наведених пресуда, браниоци осуђених С.Б., З.С. и Д.П., поднијели су захтјев за заштиту законитости (у даљем тексту Захтјев).

Бранилац осуђеног С.Б., адвокат М.Ц. из Б.Л., подноси Захтјев због повреде кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, с приједлогом да се Захтјев уважи и поступи у складу са овлашћењима прописаним у члану 356. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту ЗКП РС).

Бранилац осуђеног З.С., адвокат З.Ј. из Б.Л., подноси захтјев због повреде Кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС. Предлаже да се Захтјев уважи и преиначи пресуда Врховног суда Републике Српске у правној оцјени дјела и осуђеном изрекне казна која је изречена првостепеном пресудом, или да се обе пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Бранилац осуђеног Д.П., адвокат Ј.Ј. из Б.Л., подноси Захтјев због повреде Кривичног закона и повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, с приједлозима да се укину обе пресуде или да се утврди повреда Кривичног закона на штету осуђеног и првостепена пресуда преиначи на начин да се овај осуђени ослободи од оптужбе на основу члана 298. тачка в) ЗКП РС или преиначи пресуда Окружног суда тако што ће се осуђени Д.П. огласити кривим за кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 1. КЗ РС и осуђеном, за то дјело, изрећи условна осуда.

Поступајући у складу са одредбом члана 353. став 1. ЗКП РС, овај суд је Захтјеве бранилаца осуђених З.С. и Д.П., са списима предмета доставио Републичком јавном тужилаштву Бања Лука, ради подношења евентуалног одговора на исте.

Поднеском број Т13 0 КТЗ 0022528 16 од 23.08.2016. године, републички јавни тужилац је предложио да се ти Захтјеви одбију као неосновани.

Како је Захтјев за заштиту законитости браниоца осуђеног С.Б., накнадно достављен овом суду, и овај Захтјев је са списима предмета достављен на одговор Републичком јавном тужилаштву Бања Лука, који је поднеском број Т13 0 КТЗ 0022528 16 2 од 06.09.2016. године, предложио да се и овај Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјеву, овај суд се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничио само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац Захтјева, те је одлучено као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Захтјеви нису основани.

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

Разматрајући списе предмета, Захтјеве бранилаца осуђених и одговоре републичког јавног тужиоца на те Захтјеве, овај суд је одлучио као у изреци ове пресуде из сљедећих разлога:

Што се тиче повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, у Захтјеву браниоца осуђеног С.Б. се истиче да је повријеђено право на одбрану, тиме што осумњичени С.Б. у фази истраге није саслушан на околности радње прометовања наркотичких средстава, па се сходно одредби члана 233. став 3. ЗКП РС, против њега није могла подићи оптужница. У вези са наведеним, истиче се, да је право на одбрану повријеђено, јер бранилац није био упознат шта се све ставља на терет његовом браћенику, па да због тога бранилац није могао да пружи одбрану у оном капацитету за који је законом и адвокатским кодексом обавезан.

Изнесени приговори, у прилог тврдњи о повреди права на одбрану, и тиме битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, изнесени у Захтјеву су неосновани. Наиме, другостепена пресуда овога суда, одлучујући о жалби браниоца овог оптуженог у погледу истих приговора о повреди права на одбрану, дала је ваљано образложење (страна 4.), па се подносилац Захтјева, на то образложење упућује.

Повреду Кривичног закона на штету осуђеног З.С., бранилац гради на ставу о мањкавости чињеничне основе првостепене пресуде, односно тврдњама да чињенично стање није онакво каквим га је прихватила та пресуда, јер није било поузданих доказа да је овај осуђени учинио кривично дјело неовлашћене производње и промета опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, већ кривично дјело из става 1. тога члана. Супротно тим приговорима овај суд налази да је Кривични закон, на утврђено чињенично стање, правилно примјењен, па како се повреда Кривичног закона не може градити на аргументацији заснованој на тврдњама у вези са погрешно и непотпуно утврђеним чињеничним стањем, то су без основа изнесени приговори.

Није учињена ни повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се по тврдњи подносиоца Захтјева огледа у томе да осуђени у току истраге, када је испитиван у својству осумњиченог, није имао браниоца, иако је на томе инсистирао. Ти приговори нису основани, јер се у овом случају није радило о ситуацији када осумњичени, односно оптужени мора имати браниоца, а што је прописано у члану 53. став 1., 2. и 3. ЗКП РС.

Из наведених разлога, Захтјев за заштиту законитости браниоца осуђеног З.С., није основан.

Неосновани су и наводи које у Захтјеву за заштиту законитости подноси бранилац осуђеног Д.П., који се тичу повреде Кривичног закона, а које подносилац Захтјева види у томе да је првостепени суд, доношењем побијане пресуде, прекорачио оптужбу, јер да је тужилац у измијењеној оптужници у дијелу који се односи на овог осуђеног ставио на терет кривично дјело неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 1. КЗ РС, а првостепени суд је чињенични опис изреке пресуде у дијелу који се односи на овог осуђеног измијенио, тако што је на штету осуђеног овога довео у везу са тада оптуженим М.Д. Овај приговор је истицан и у жалби против првостепене пресуде и на исти је одговорено наводима на страни 8 образложења те пресуде, а који се свде на то да суд није измијенио чињенични опис диспозитива оптужнице, када је радње тада оптуженог М.Д., повезао са радњама осуђеног Д.П., а ово из разлога што је оптужба пошла од заједничког дјеловања повезаности радњи у временском и просторном оквиру, а потом у склопу таквог описа извршила конкретизацију појединачних радњи. Првостепени суд је, дакле, остао у оквиру описа заједничког дјеловања исте количине криминалне активности и у оквиру истог кривичног дјела за које је Д.П. и осуђен. Из тих разлога су приговори подносиоца Захтјева да је повријеђен Кривични закон, неосновани, док приговори о прекорачењу оптужбе и тиме битној повреди одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка и) ЗКП РС, у смислу одредба члана 350. став 1. тачке а) и б) ЗКП РС, нису прописани као услови за подношење захтјева за заштиту законитости као ванредног правног лијека.

Неосновани су и наводи Захтјева да је учињена повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, јер се аргументација да је ова повреда учињена заснива на тврдњама о незаконитости проведених истражних радњи, на незаконитим наредбама о претресању, отварању предмета и другим повредама одредаба ЗКП РС, и на свему томе се заснива коначна тврдња да свака повреда одредаба кривичног поступка, представља повреду права на одбрану. Повреда одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, је издвојена као посебна повреда, због које се захтјев за заштиту законитости може подносити, тако да се неке друге повреде из члана 311. став 1., као и повреде из става 2. истог члана ЗКП РС, не могу подводити под повреду из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Стога је и захтјев браниоца осуђеног Д.П. из наведених разлога, неоснован.

Како из свих наведених разлога, Захтјеви за заштиту законитости бранилаца осуђених С.Б., З.С. и Д.П., нису основани, одлучено је као у изреци ове пресуде, на основу члана 355. ЗКП РС

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Горана Микеш

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић